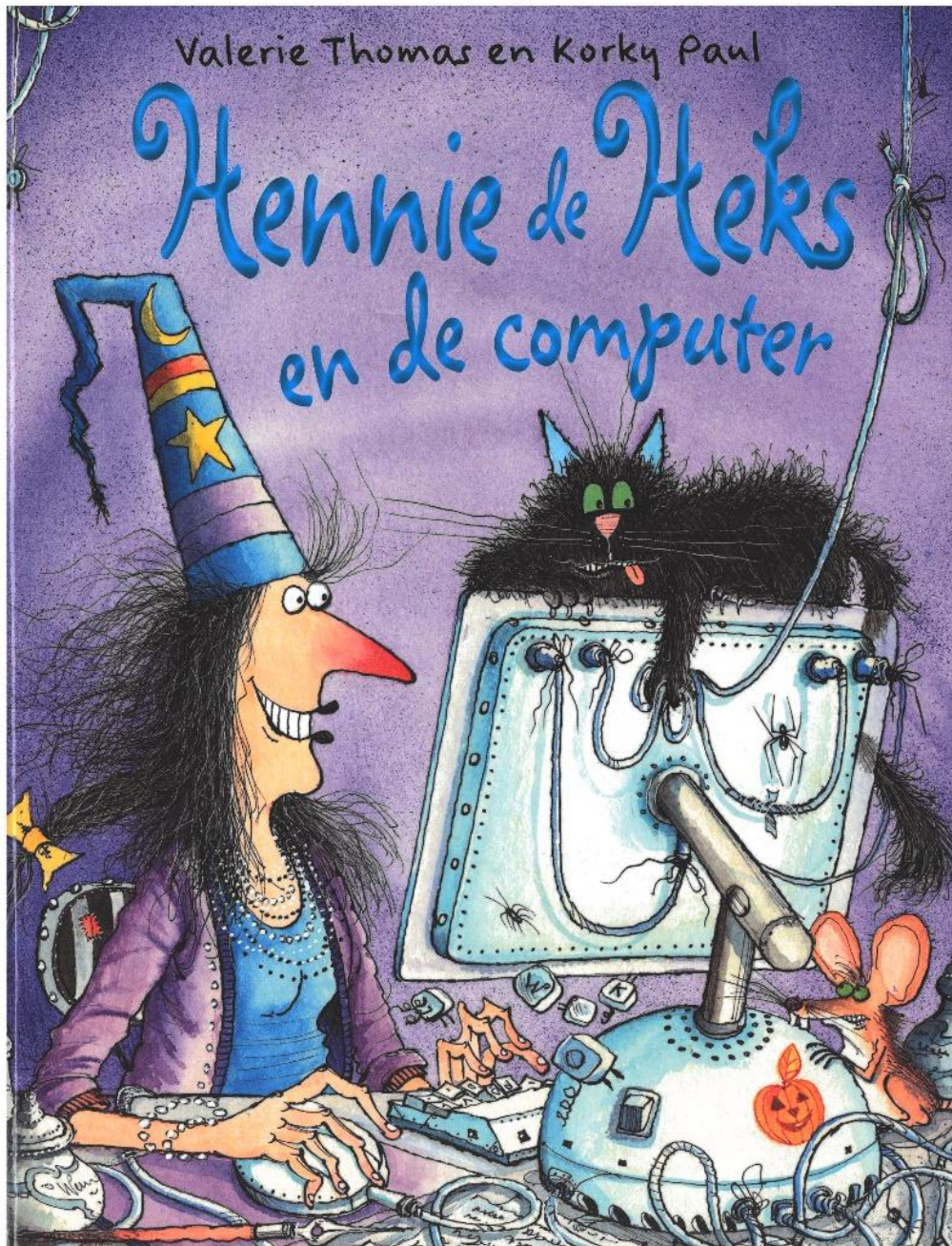

Valerie Thomas en Korky Paul

Hennie de Heks en de computer

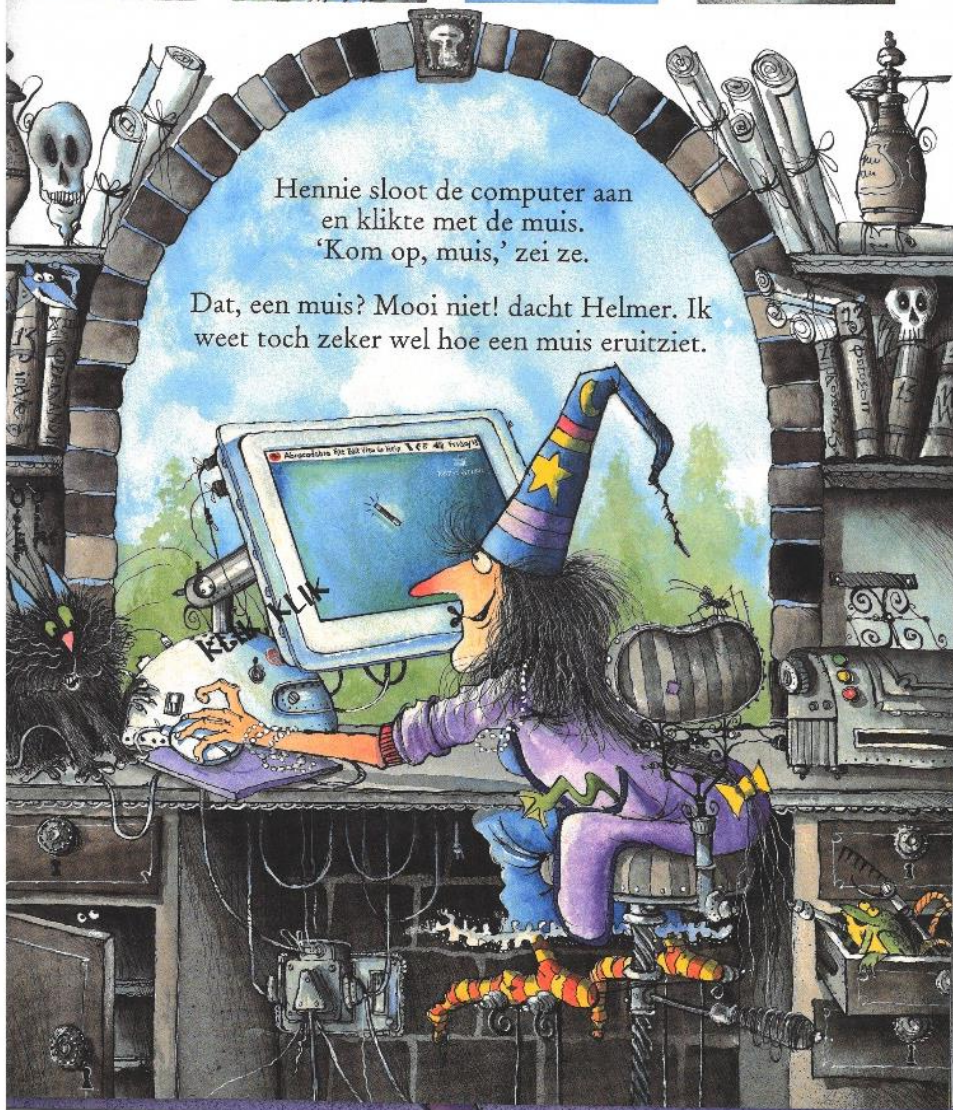
Hennie de Heks had een nieuwe computer gekocht. Blij en opgewonden liep ze ermee naar binnen. Haar kat, Helmer, huppelde achter haar aan. Er ging vast iets spannends gebeuren en dat wilde hij niet missen.

Hennie sloot de computer aan
en klikte met de muis.
'Kom op, muis,' zei ze.

Dat, een muis? Mooi niet! dacht Helmer. Ik
weet toch zeker wel hoe een muis eruitziet.

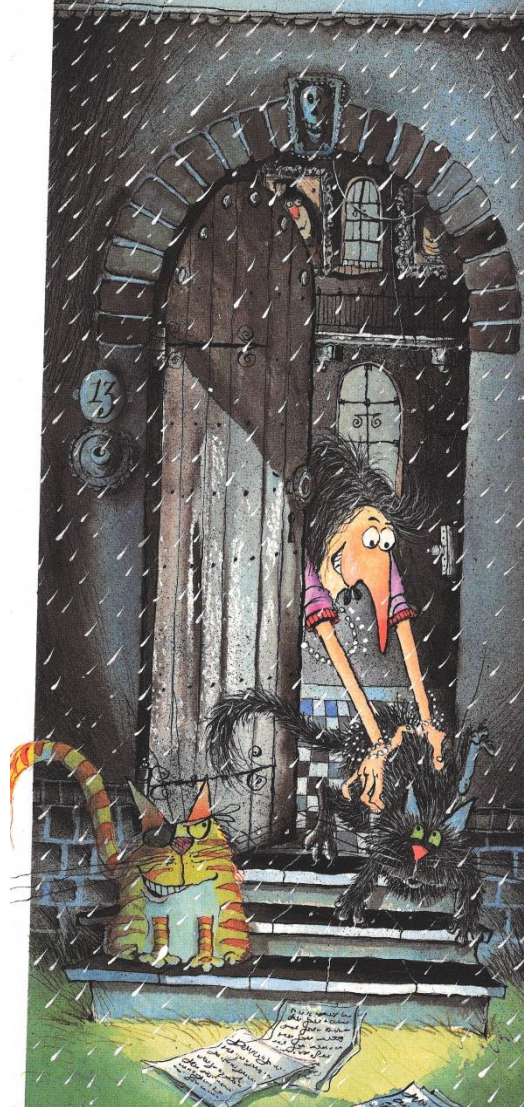
Terwijl Hennie zat te internetten, wilde Helmer de muis wel eens van dichtbij bekijken: hij gaf er een speels tikje tegenaan.

‘Helmer, blijf van mijn muis af!’ zei Hennie.
‘Ik ga een nieuwe toverstok bestellen!’

Maar Helmer luisterde niet. Tik, tik.

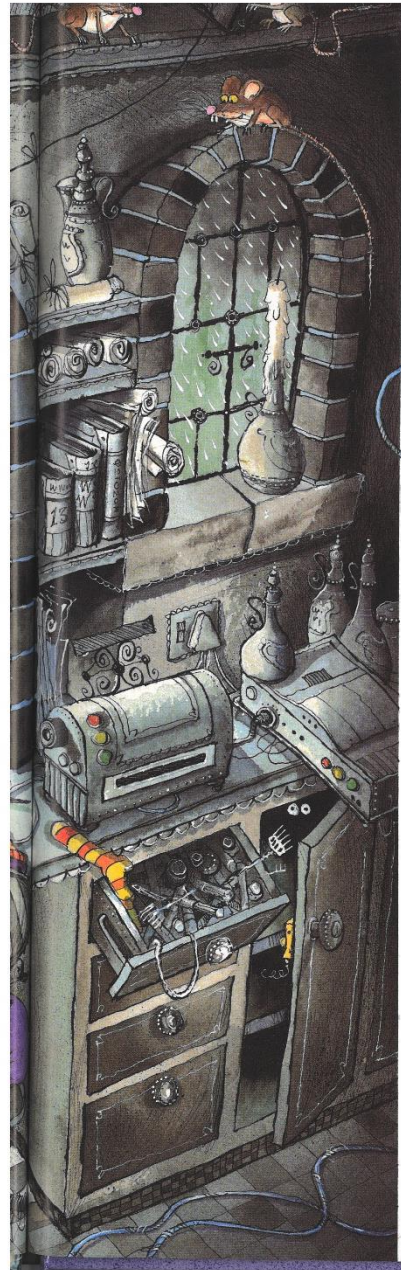
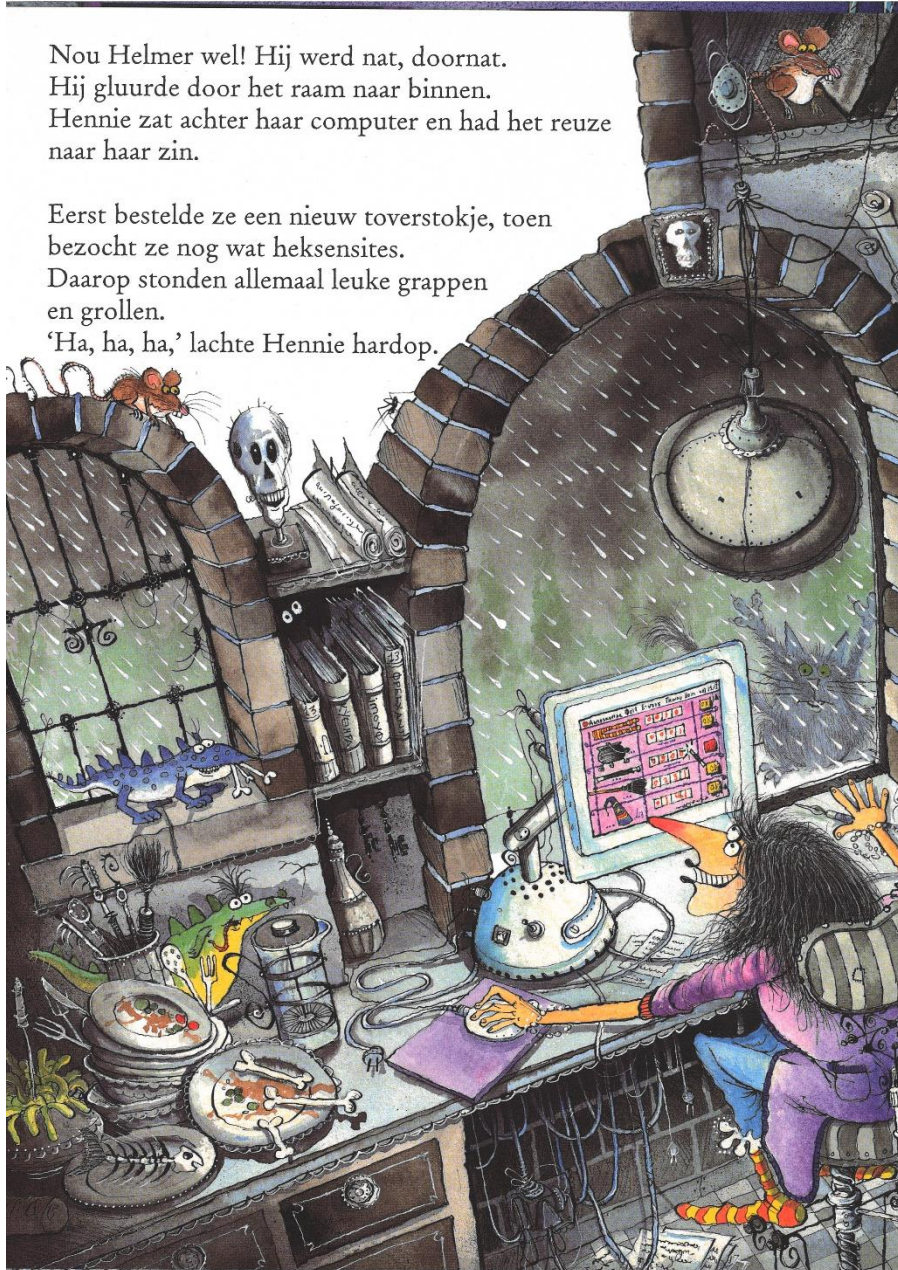

Hennie werd boos, pakte Helmer
en bracht hem naar buiten.
Zag ze dan niet dat het regende?

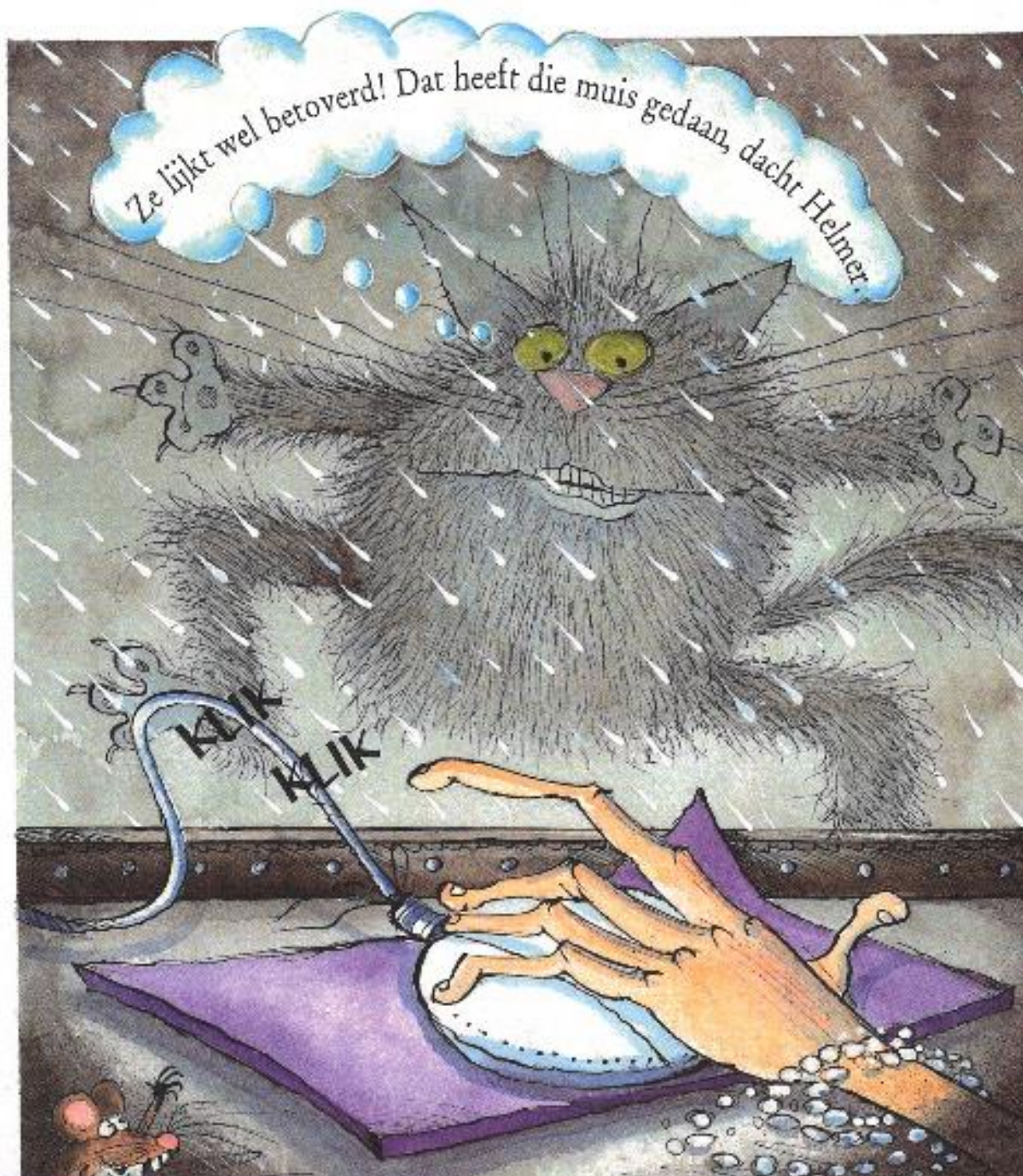
Nou Helmer wel! Hij werd nat, doornat.
Hij gluurde door het raam naar binnen.
Hennie zat achter haar computer en had het reuze
naar haar zin.

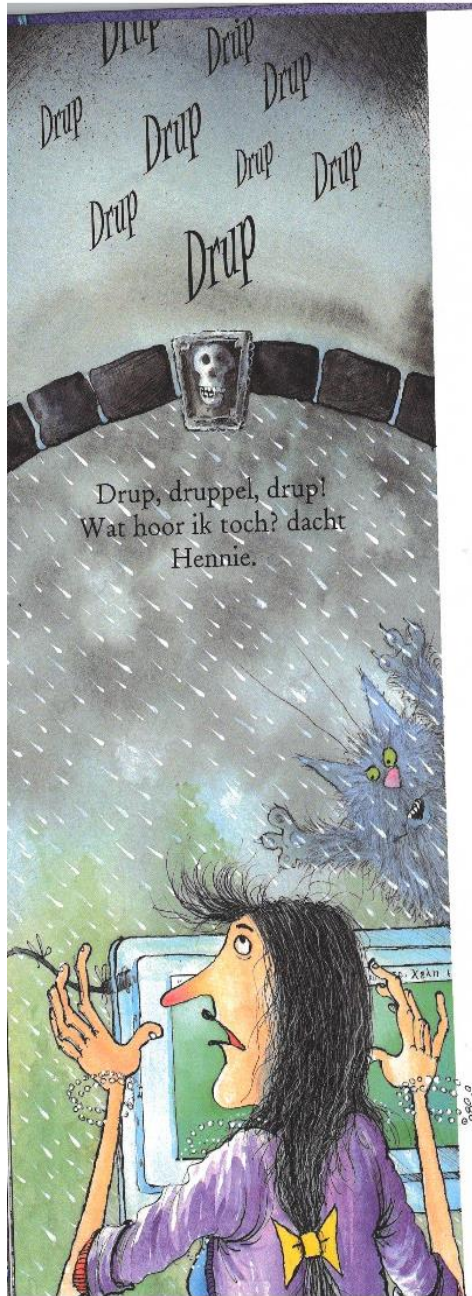
Eerst bestelde ze een nieuw toverstokje, toen
bezocht ze nog wat heksensites.
Daarop stonden allemaal leuke grappen
en grollen.
'Ha, ha, ha,' lachte Hennie hardop.

En Helmer? Hem was het lachen vergaan.
Zelfs uit zijn snorharen droop de regen.
'Miauw,' mauwde hij zielig. 'Miauw!'
Maar Hennie hoorde hem niet.

Drup, druppel, drup!
Wat hoor ik toch? dacht
Hennie.

Ze hoorde regen.
Regen die door het dak
druppelde.

'Help!' riep Hennie. 'De regen
drupt op mijn nieuwe computer!
Snel, een Dak-dicht-spreuk!'

Ze zocht overal maar kon haar dikke
boek met toverspreuken en toverstokje
nergens vinden...

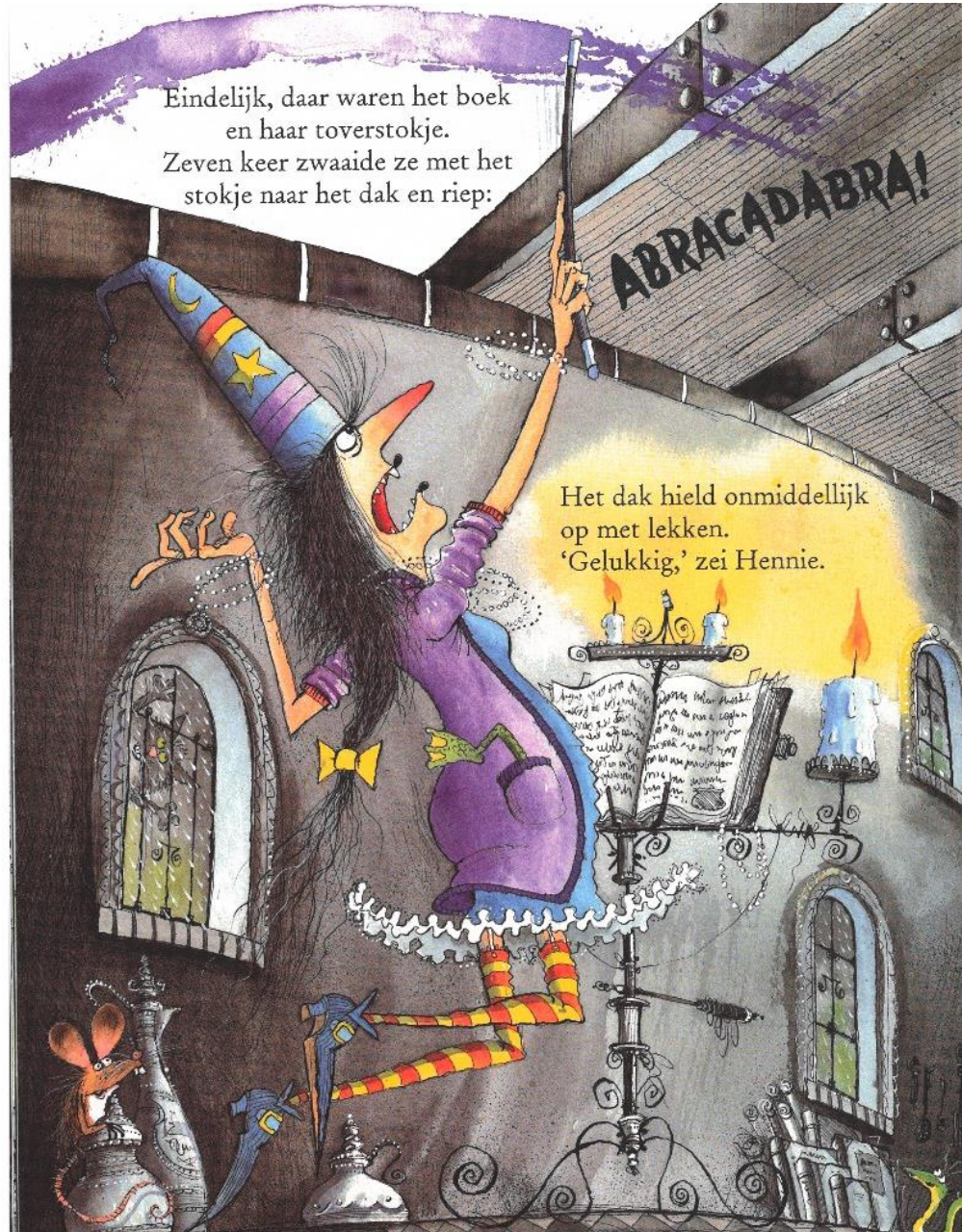
'O, wat ben ik toch een rommelheks!'
mopperde ze, terwijl de regen
vrolijk doordrupte.

Eindelijk, daar waren het boek
en haar toverstokje.
Zeven keer zwaaide ze met het
stokje naar het dak en riep:

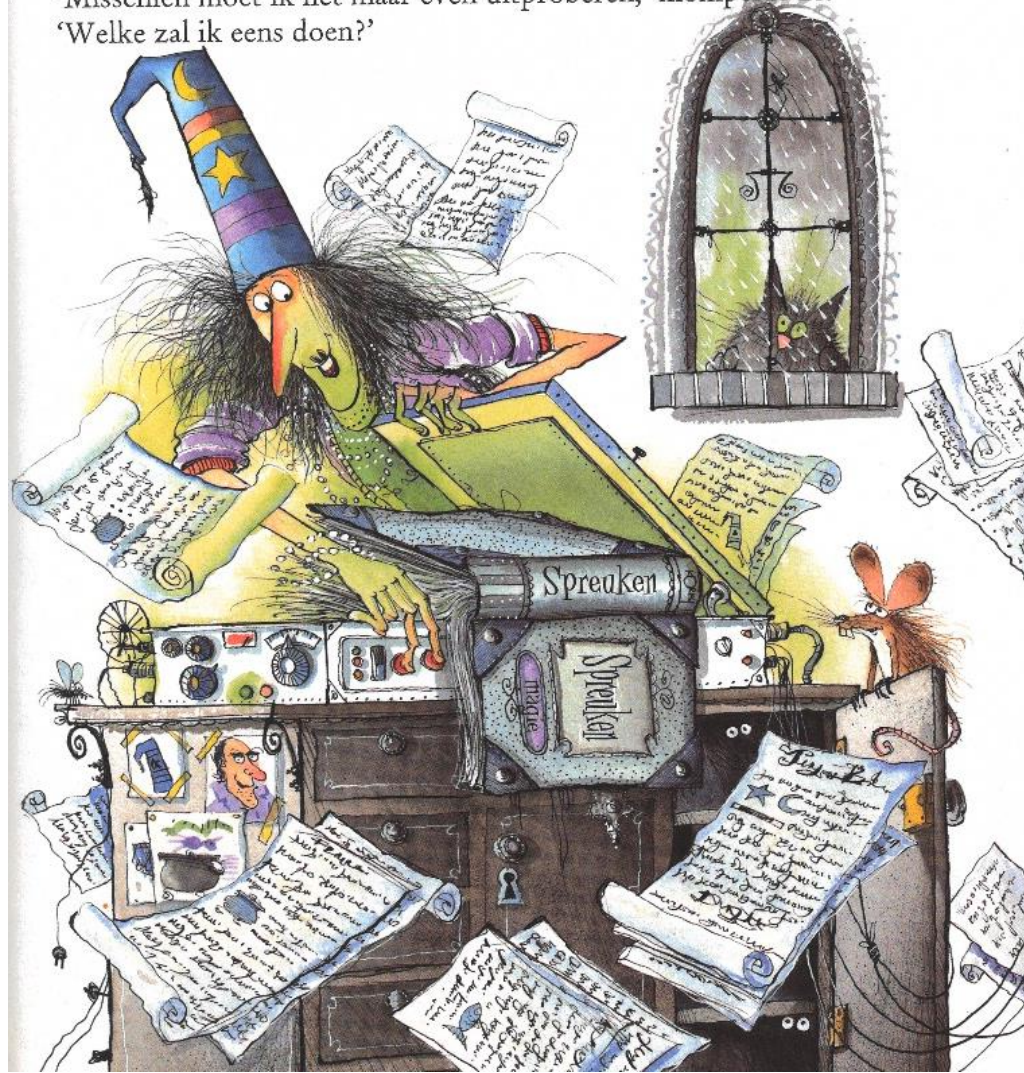
ABRACADABRA!

Het dak hield onmiddellijk
op met lekken.
'Gelukkig,' zei Hennie.

‘Als ik nu alle toverspreuken eens in de computer zet,’ zei ze. ‘Dan
hoef ik nooit meer op zoek naar mijn boek. Mijn toverstokje heb
ik dan ook niet meer nodig, alleen mijn computer. Even op de muis
klikken en hupsakee: klaar in een klik!’

Hennie scande al haar spreuken en sloeg ze op in de computer.
‘Misschien moet ik het maar even uitproberen,’ mompelde ze.
‘Welke zal ik eens doen?’

‘O, ik weet het al. De spreuk die Helmer
in een blauwe kat verandert!’

Ze liet Helmer binnen.
Ze liep naar de computer en met één
muisklik veranderde ze Helmer in
een knalblauwe kat!

‘Goed!’ zei Hennie. ‘Dat is gelukt!’

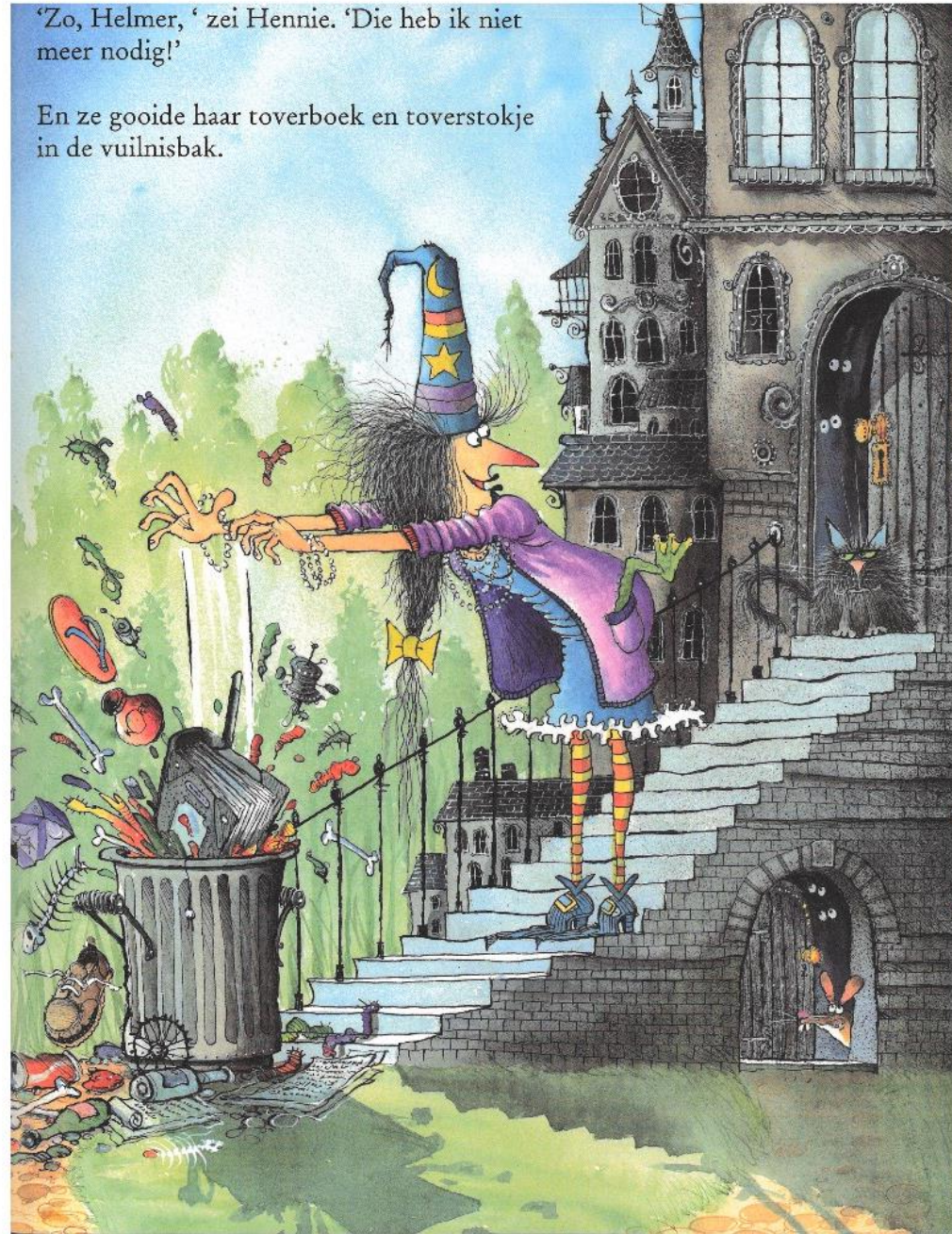
KLIK

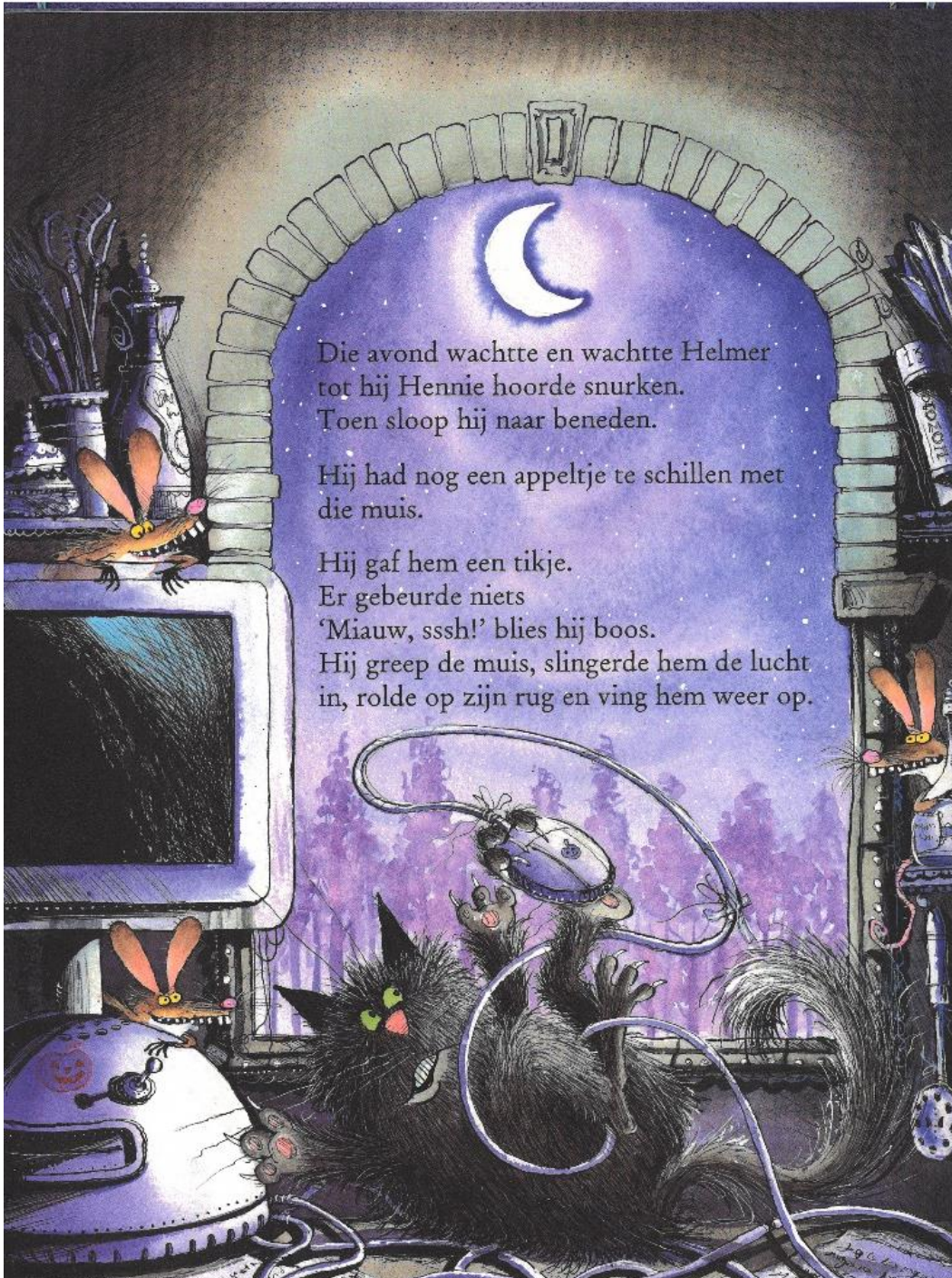

Ze klikte nog een keer met de muis en... Helmer werd weer zwart!
Een erg boze, erg natte zwarte kat!

'Zo, Helmer, ' zei Hennie. 'Die heb ik niet meer nodig!'

En ze gooide haar toverboek en toverstokje in de vuilnisbak.

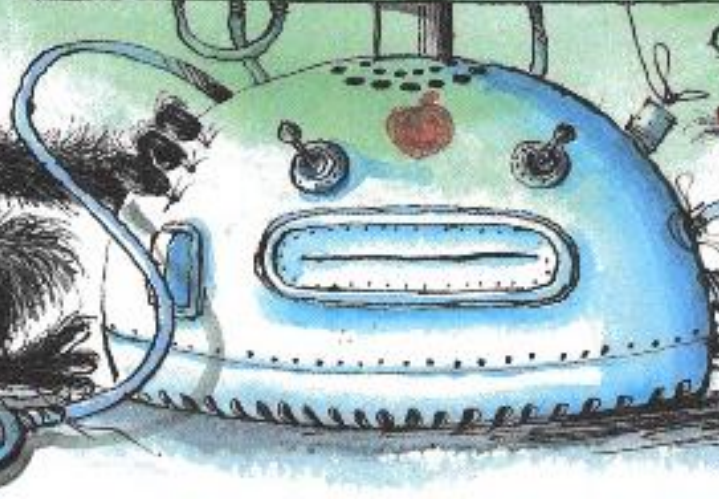
Die avond wachtte en wachtte Helmer
tot hij Hennie hoorde snurken.
Toen sloop hij naar beneden.

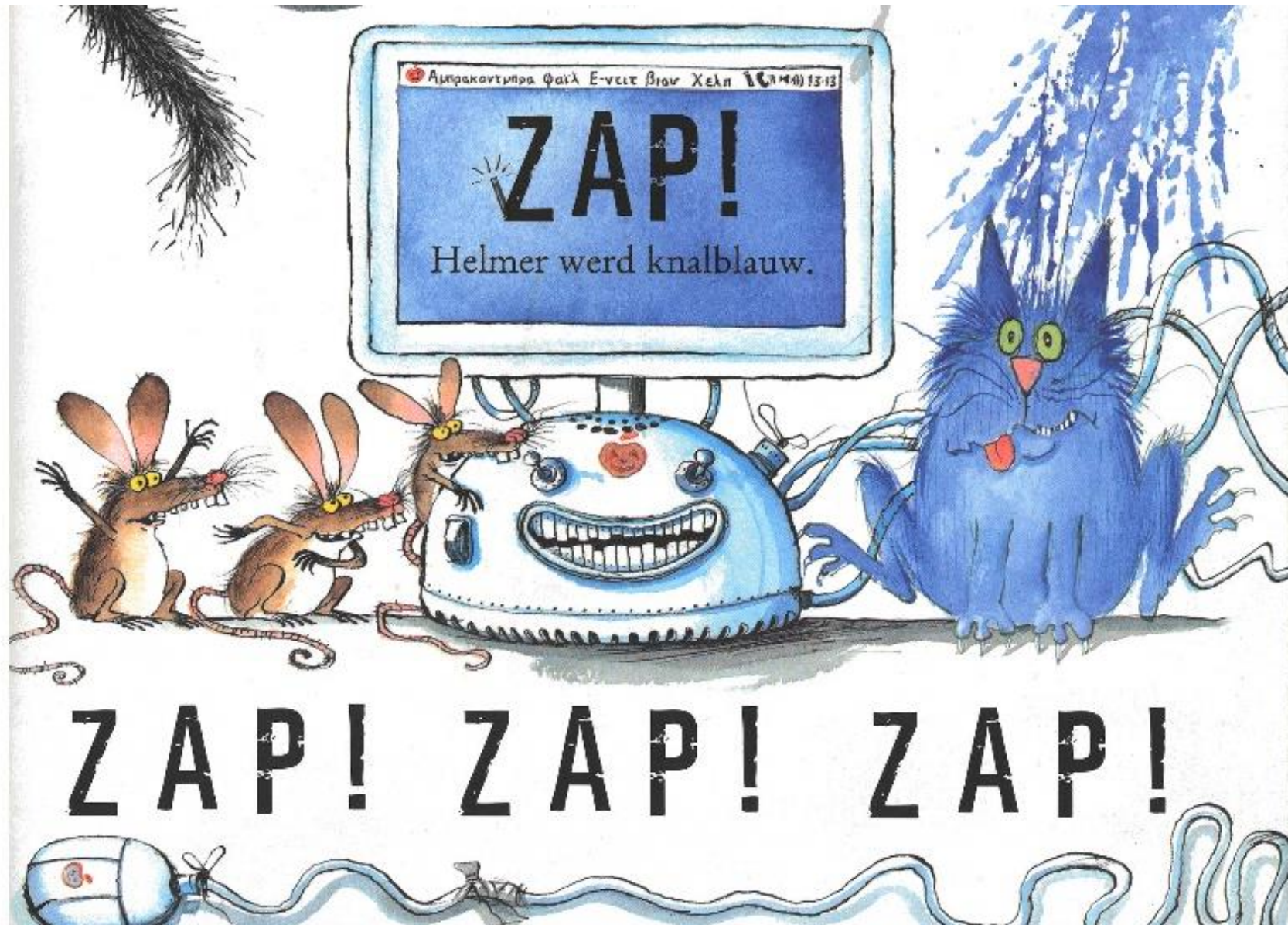
Hij had nog een appeltje te schillen met
die muis.

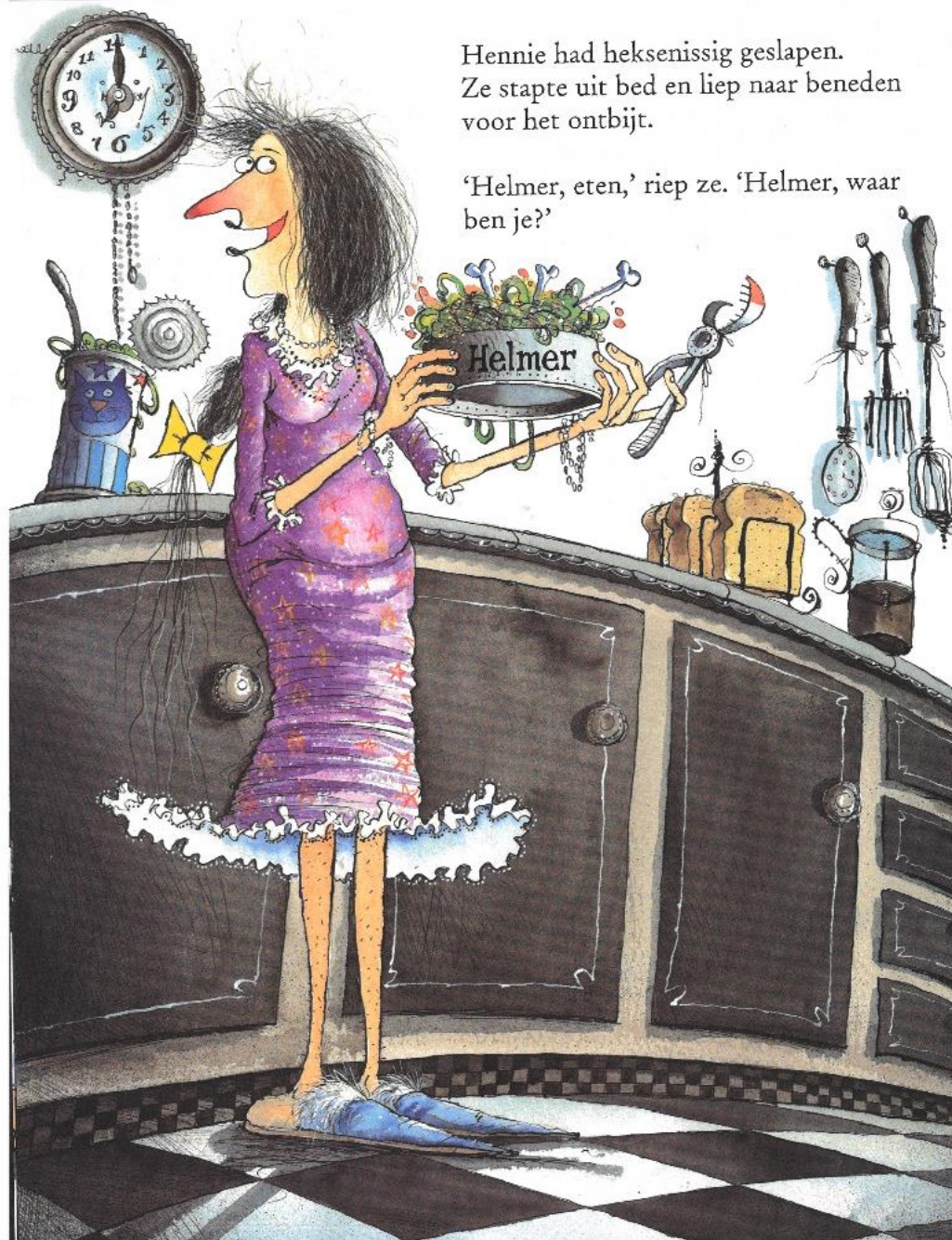
Hij gaf hem een tikje.
Er gebeurde niets
'Miauw, sssh!' blies hij boos.
Hij greep de muis, slingerde hem de lucht
in, rolde op zijn rug en ving hem weer op.

ZAP!
De computer ging aan.

Hennie had heksenissig geslapen.
Ze stapte uit bed en liep naar beneden
voor het ontbijt.

‘Helmer, eten,’ riep ze. ‘Helmer, waar
ben je?’

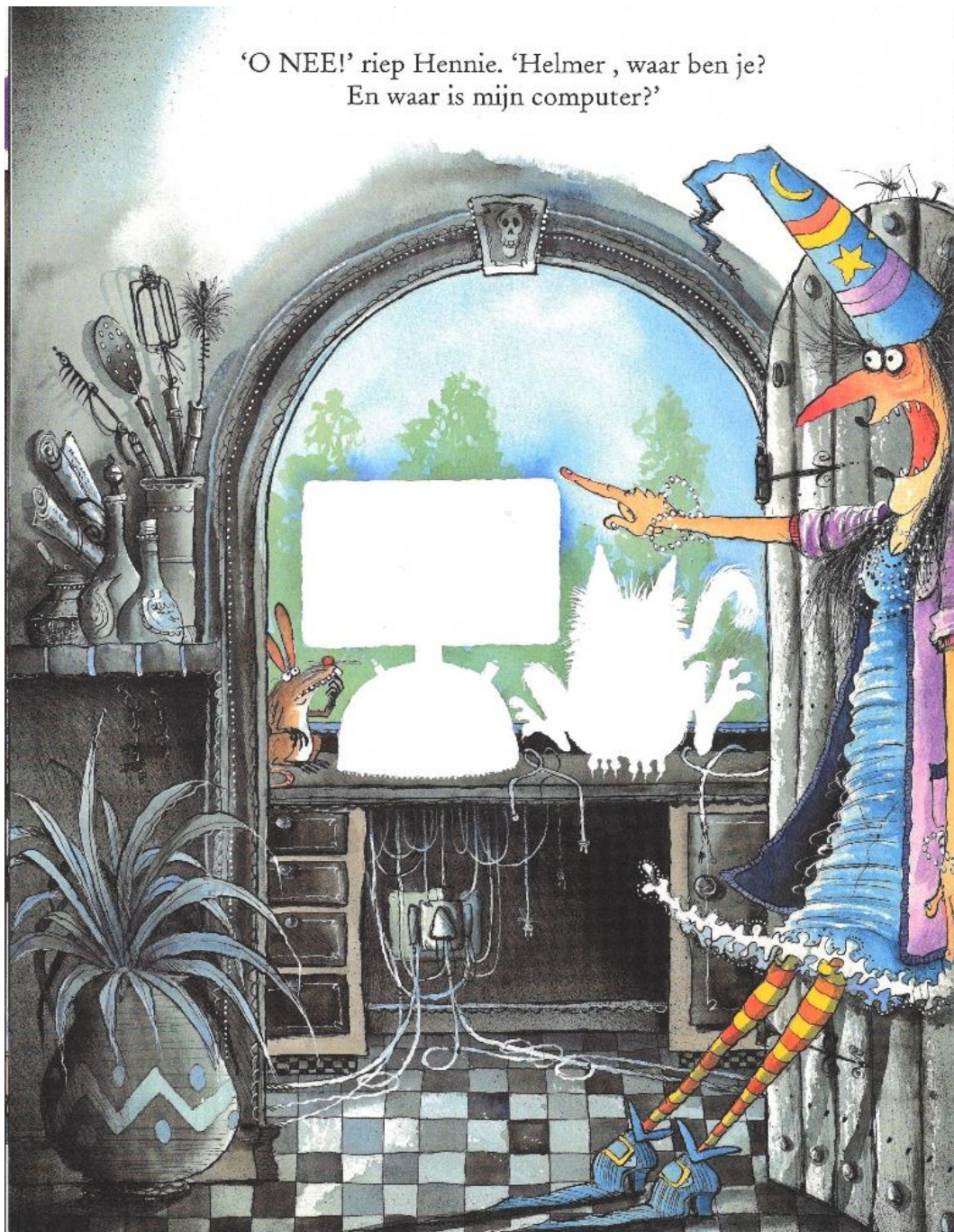

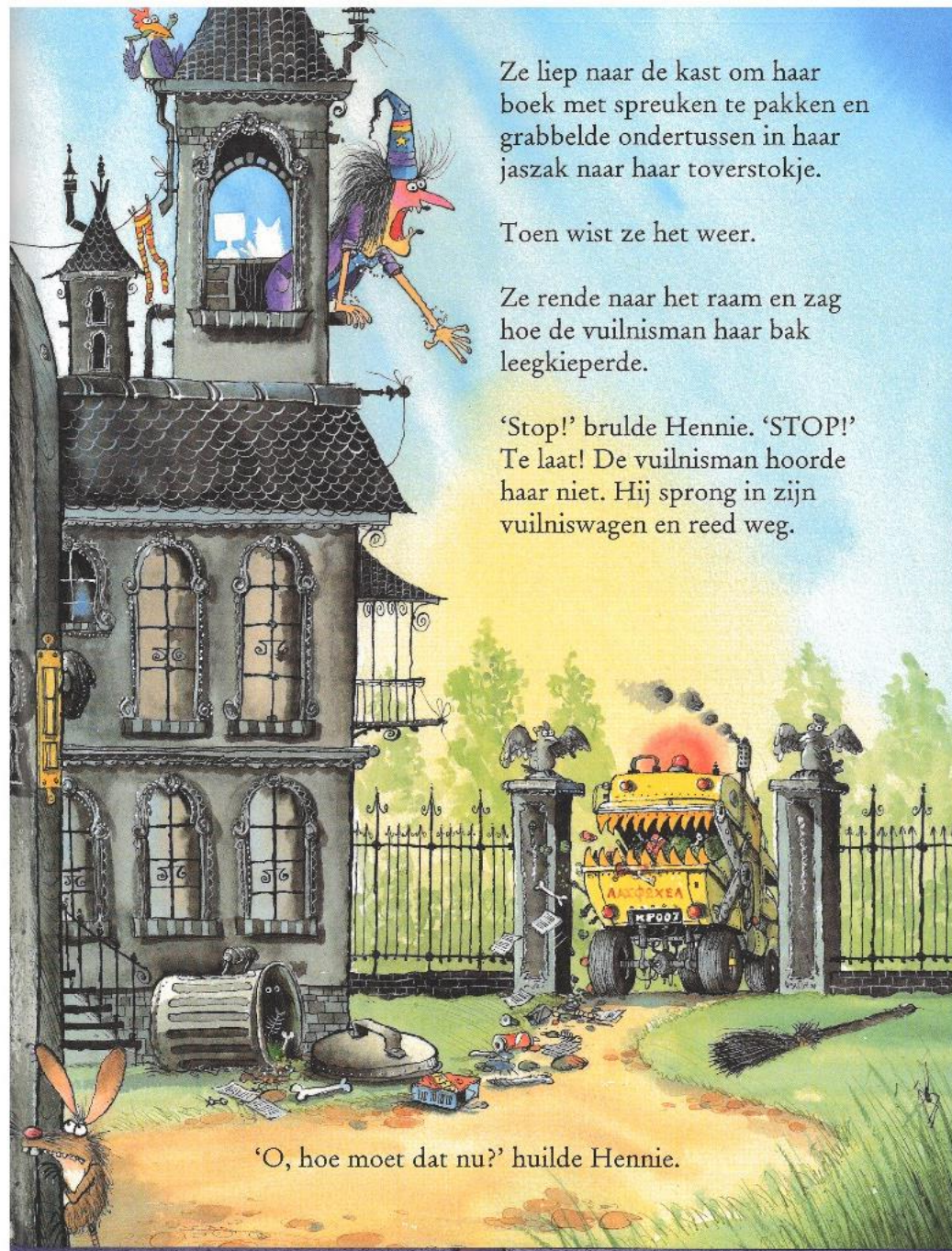

Ze zocht overal: in de tuin, de badkamer, de keukenkastjes... maar geen Helmer! Toen liep ze naar de computerkamer...

'O NEE!' riep Hennie. 'Helmer, waar ben je?
En waar is mijn computer?'

Ze liep naar de kast om haar boek met spreuken te pakken en grabbelde ondertussen in haar jaszak naar haar toverstokje.

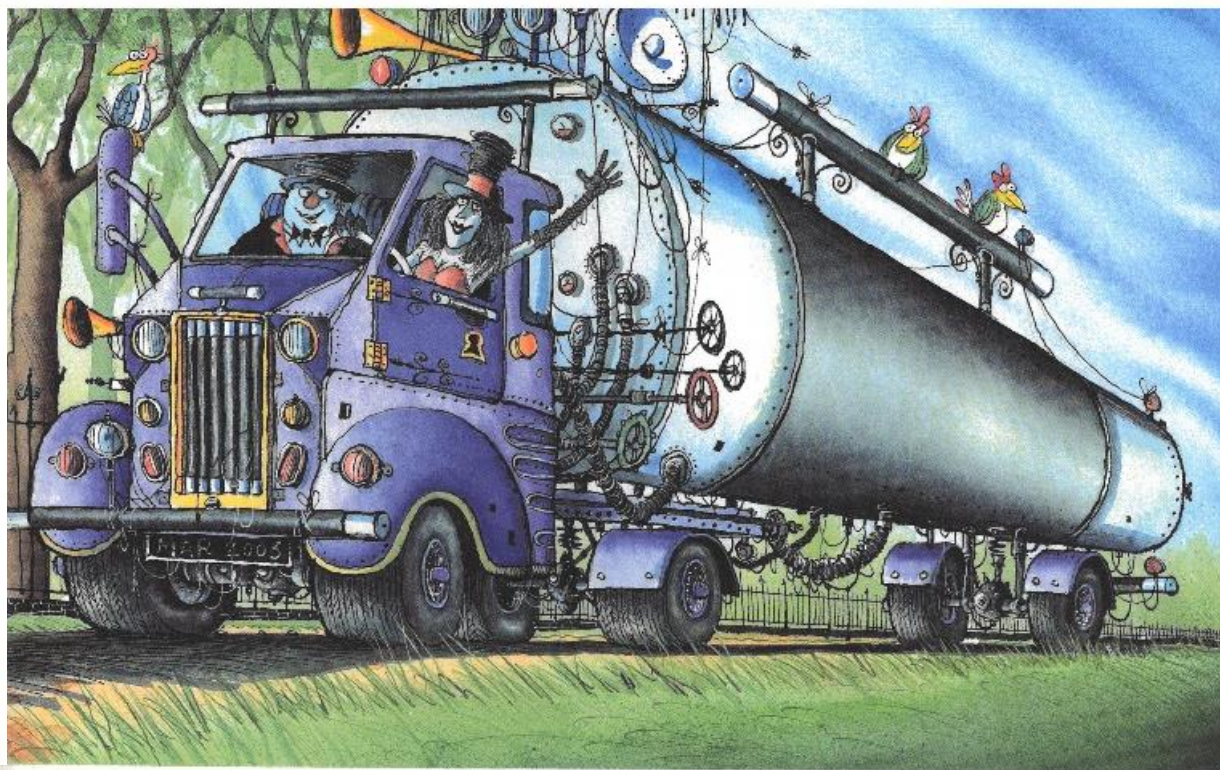
Toen wist ze het weer.

Ze rende naar het raam en zag hoe de vuilnisman haar bak leegkierde.

‘Stop!’ brulde Hennie. ‘STOP!’
Te laat! De vuilnisman hoorde haar niet. Hij sprong in zijn vuilniswagen en reed weg.

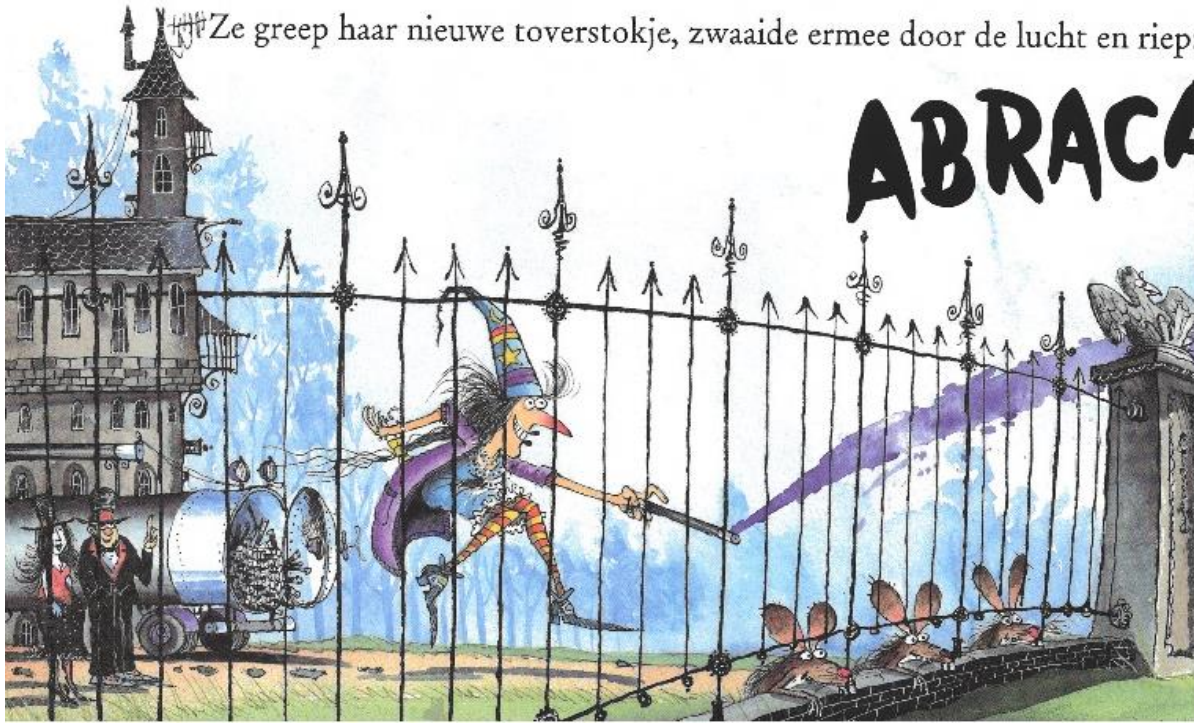
‘O, hoe moet dat nu?’ hilde Hennie.

Op dat moment reed er een enorme vrachtwagen
het hek binnen.
'Mijn nieuwe toverstokje, net op tijd!' riep Hennie
opgelucht.

Ze greep haar nieuwe toverstokje, zwaaide ermee door de lucht en riep:

ABRACADABRA!

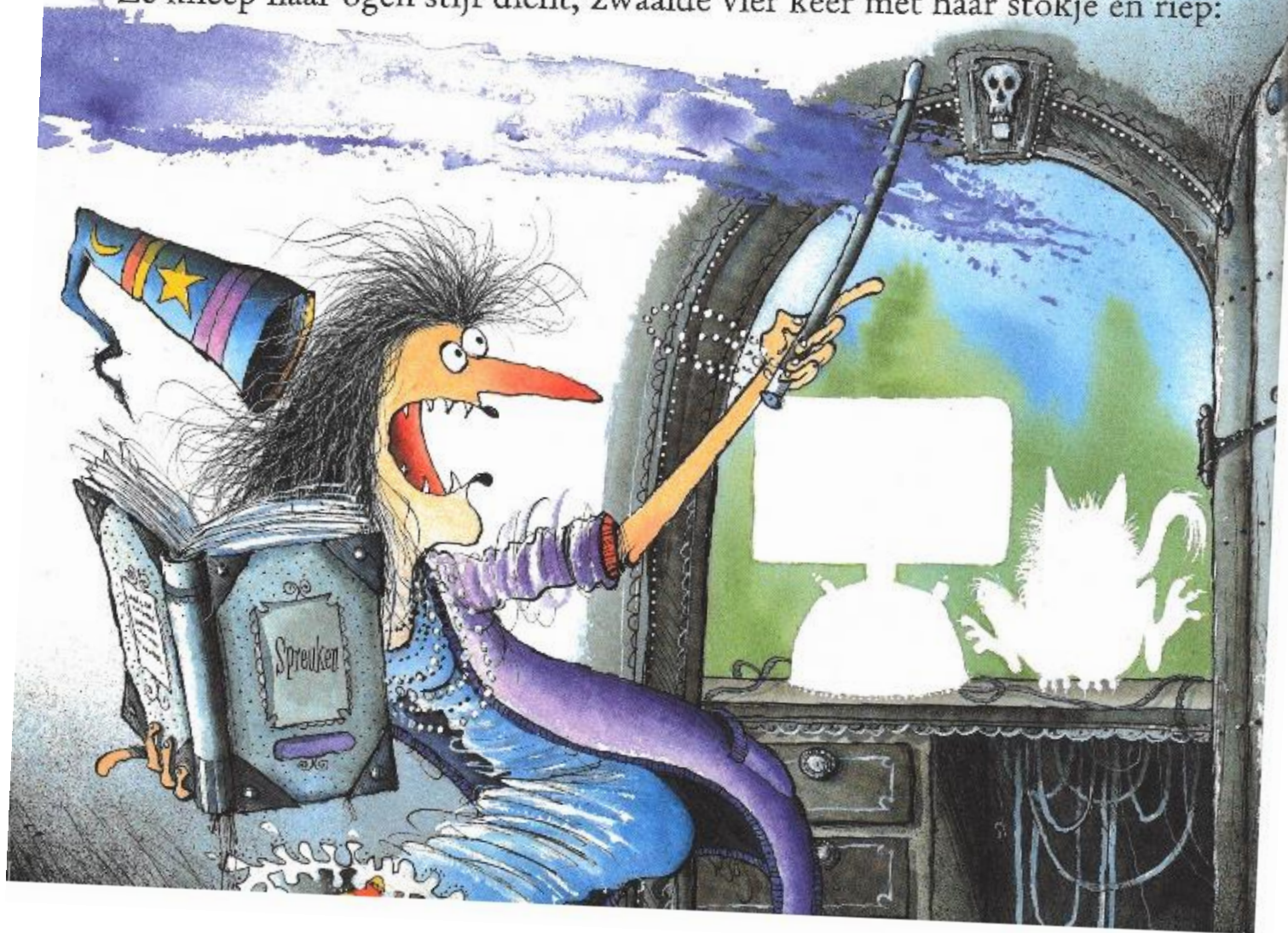
Het boek met toverspreuken vloog uit de vuilnisauto...

... recht in haar armen.

Hennie rende heksenrap naar binnen en zocht de Terugtover-spreuk op.
Ze kneep haar ogen stijf dicht, zwaaide vier keer met haar stokje en riep:

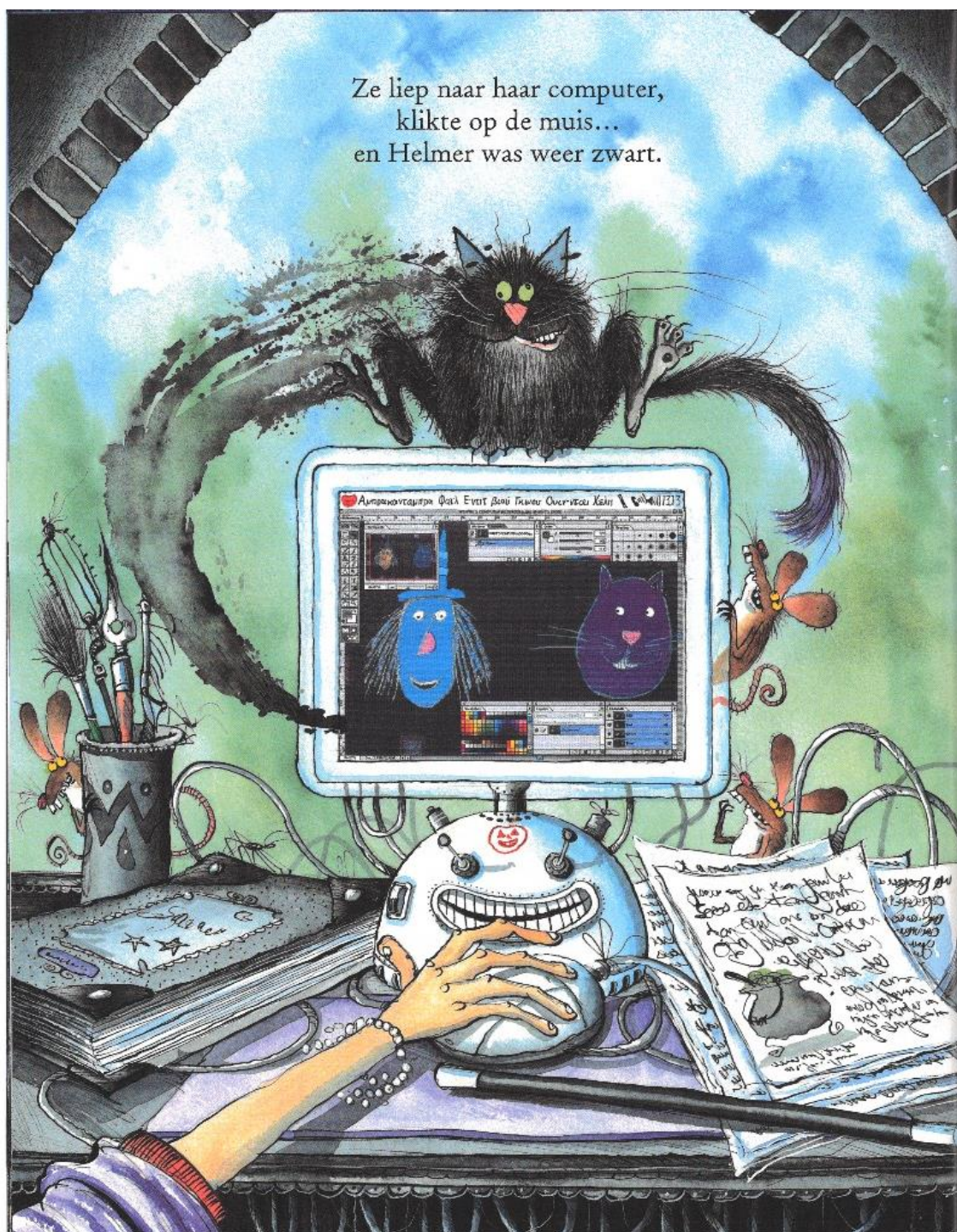
ABRACADABRA!

Daar waren Helmer en de computer weer.
'O, Helmer!' zei Hennie. 'Wat ben je blauw!
Hoe komt dat toch? Nou ja, geeft niet.
Ik tover je wel weer zwart!'

Ze liep naar haar computer,
klikte op de muis...
en Helmer was weer zwart.

'Goed, weer gelukt,' zei Hennie. 'Maar ik denk dat ik het boek met toverspreuken en mijn toverstokje toch nog maar even bewaar. Je weet maar nooit... misschien komen ze nog wel eens van pas!'

